

[Aksel Larsen.]

og de konservative; man hævdede, at det var slet ikke den etablerede nødrute, der tales om i forslaget. Den foreslåede dagsorden lyder imidlertid således:

„Idet folketinget opfordrer regeringen til omgående at sikre normal forbindelse til Bornholm, pålægger det ministeren for offentlige arbejder at drage omsorg for, at der uden begrænsning kan medtages gods og andre tilsvarende forsendelser på den mellem København og Bornholm midlertidigt etablerede statsfærgeforbindelse....“

Det er færgen „Freia“, det er den eneste statsfærgeforbindelse, der er etableret; det er den, man taler om. Og så forlanger man, at der skal „uden begrænsning“ kunne medtages gods!

Hans Rasmussen: Jeg påskønner i høj grad de meget saglige og nøgterne betragtninger, som den højtærede statsminister har fremsat i denne sag. Jeg har — som en af de personer, der har deltaget i de mange vanskelige arbejdsforhandlinger, som vi navnlig har haft i denne situation — den opfattelse, at drøftelser nærmest af polemisk og politisk art i tinget ikke hjælper til at fremme sagen, men tværtimod lægger sten i vejen for løsninger de steder, hvor man intenst arbejder tingene igennem. Jeg tror derfor, det er heldigere for et godt resultat, at statsministeren ved visse lejligheder, som han har gjort det i den senere tid, giver vognen et lille skub, når den synes at være ved at gå i stå, og jeg synes, ingen må klandre statsministeren for, at han forsøger at bringe overensstemmelse mellem parterne i en vanskelig situation, som er opstået, dels for parterne, men vi kan vel også godt sige for hele samfundet i øjeblikket.

Det ærede medlem hr. Ninn-Hansen syntes at ville give en belæring. Jeg tror, det ville klæde det ærede medlem meget bedre, om han i en spørgende form ville rette henvendelse for at få at vide, hvad der sker med arbejdsmarkedet; jeg synes ikke, det klæder det ærede medlem at være arrogant. Det ærede medlem har måske en ret god tone, når det gælder om at anlægge en skarp procedure i en retssal, men jeg synes ikke, den egner sig her i denne

sal, hvor der skal forhandles om tingene. Jeg ved ikke, hvilket kendskab det ærede medlem har til, at det skulle gavne sagen, dersom de strejkende øjeblikkelig optog arbejdet. Der er jo visse køreregler, der er visse regler på arbejdsmarkedet, og som jeg gjorde tinget opmærksom på ved sidste forhandling om konflikten, har de fleste konflikter her i landet været lockouter, men jeg har endnu aldrig observeret under disse lockouter, at værkstedsportene er blevet åbnet for de arbejdere, der er blevet kastet ud i en konflikt, før spørgsmålet om overenskomsterne har været i orden. Derfor må man vel påregne, at noget lignende vil være tilfældet her. Overenskomsterne må bringes i orden, og vi må have et ja både fra arbejdsgiverside og arbejderside, inden arbejdet optages i henhold til den overenskomst, der nu for jernindustriens vedkommende er stillet forslag om. Jeg tror, det er en sund fremgangsmåde, der bliver anvendt, og der har da heller ikke under de forhandlinger, der har været ført inden for jernindustrien, fra arbejdsgiverside været stillet noget som helst krav om, at arbejderne øjeblikkelig skulle optage arbejdet, tværtimod. Jeg tror, at den ordning, man her har fundet frem til, borger bedst for, at afstemningen kan foregå med den ro, der skal til. I øvrigt synes jeg, at det ærede medlem skulle holde sig fra disse ting, som han overhovedet ikke kender et kuk til.

Ordføreren for forespørgerne (Ib Thyregod): Kun en kort bemærkning: det er rigtigt, at diskussionen i folketinget har drejet sig om andet end det lokale spørgsmål vedrørende Bornholm. Men det er på den anden side erkendt, at transportstrejken har været baggrunden for debatten. Den højtærede statsminister kom derfor også selv i sin redegørelse ind på strejkesituationen. Jeg mener ikke, at man behøver at være så bange for organisationerne, at man slet ikke kan komme ind på disse spørgsmål. Det må være rigtigt, når det drejer sig om den slags spørgsmål, der efter min opfattelse er af livsvigtig karakter, at man tager en drøftelse af dem, og jeg vil derfor udtrykke det håb, at denne debat, hvilken afslutning den end måtte få, vil medføre, at en lignende situation for Bornholm ikke på ny skal komme til at foreligge.